

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 12C/131/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812207146
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Matulák
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2014:3812207146.5

Uznesenie

Okresný súd Prievidza v právnej veci navrhovateľa: „Agátová 7“, IČO: 36127248, Agátová 7/2, Kanianka, zast. JUDr. Ľubicou Lukáčovou, advokátkou so sídlom v Prievidzi, M. Hodžu 10/3 proti odporcom: 1. S. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O., Y. X/X a 2. G. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O., Y. X/X, o zaplatenie 248,04 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Konanie **z a s t a v u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom podaným na Okresný súd Prievidza dňa 24.04.2012 domáhal od odporcov v 1. a 2. rade zaplatenia 248,04 eur s príslušenstvom.

Podaním zo dňa 06.06.2013 vzal navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu späť a žiadal, aby súd konanie zastavil, trovy konania si navrhovateľ neuplatnil.

Uznesením Okresného súdu Prievidza č. k. 12C/131/2012-58 zo dňa 31.07.2013 súd konanie zastavil. O trovách rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Krajský súd v Trenčíne uznesením č. k. 6Co/348/2014-80 zo dňa 30.04.2014 uznesenie Okresného súdu 12C/131/2012-58 zo dňa 31.07.2013 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Svoje rozhodnutie krajský súd odôvodnil tým, že okresný súd nepostupoval správne a nevyhodnotil, resp. sa nezaoberal dôvodmi, pre ktoré odporca v 1. rade so späťvzatím návrhu nesúhlasil, stanovisko odporcu si ozrejnil až po vydaní napadnutého rozhodnutia. Uviedol, že úlohou okresného súdu bude posúdiť závažnosť dôvodov uvedených odporcom v 1. rade, pre ktoré nesúhlasí so späťvzatím návrhu a následne zvolí postup podľa §-u 96 ods. 1 alternatívne §-u 96 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O..s.p.“).

Podľa § 96 ods. 1 O.s.p., navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 96 ods. 2 O.s.p., súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Navrhovateľ v podaní doručenom tunajšiemu súdu dňa 06.06.2013 zobral návrh v celom rozsahu späť. Späťvzatie žaloby (návrhu na začatie konania) je jedným zo širokej škály dispozičných oprávnení žalobcu ako účastníka konania s postavením tzv. dominus litis (pána sporu), ktorý má právo procesnými úkonmi, ktoré sú prejavom jeho autonómnej vôle, ovplyvňovať priebeh a smerovanie celého súdneho konania (tzv. dispozičný princíp občianskeho súdneho konania). Vôľa žalobcu dosiahnuť zastavenie konania prostredníctvom inštitútu späťvzatia žaloby je však limitovaná dvoma skutočnosťami, a to

nesúhlasom druhej procesnej strany so zastavením konania a existenciou vážnych dôvodov, pre ktoré konanie zastaviť nemožno. Dôkazné bremeno existencie takýchto vážnych dôvodov potom v konaní nesie žalovaný. Odporca v 1. rade vo svojich podaniach zo dňa 16.07.2013, 17.09.2013 a vo vyjadrení urobenom do zápisnice na tunajšom súde (č. I. 65 spisu) vyjadril nesúhlas so späťvzatím návrhu, ktorý v podstate odôvodnil tým, že navrhovateľ nedôvodne podal žalobu na súd, pretože nebola splnená zákonná podmienka, aby oznámil všetkým vlastníkom bytov v bytovom dome zmenu výšky úhrad spojených s užívaním bytu, tak ako to ukladá zákon. Súd mal podľa neho skúmať podmienky návrhu, čo vyplýva zo samotného Občianskeho súdneho poriadku. Samotné späťvzatie návrhu považuje za neštandardné a sporné z dôvodu, že v deň späťvzatia prebiehala dražba jeho bytu. Odporca v 1. rade ďalej namietal platnosť zvolenia predsedu právnickej osoby vystupujúcej ako navrhovateľ, neplatnosť zmeny výšky úhrad do fondu prevádzky, údržby a opráv a úhrad na plnenia. Poukázal na to, že úhrady spojené s užívaním bytu uhrádzal spolu s manželkou na účet spoločenstva vo výške, ktorá mu bola známa. Postup štatutára považoval za účelový, pretože má za to, že štatutár ho chce pripraviť o bývanie. Podľa odporcu v 1. Rade ani samotné spoločenstvo (navrhovateľ) nebolo registrované takým spôsobom, ako v tom čase určoval platný bytový zákon. Odporca v 1. rade si zároveň uplatnil voči štatutárovi navrhovateľa náhradu škody.

Súd posudzoval dôvody uvedené odporcom v 1. rade, pre ktoré nesúhlasil so späťvzatím návrhu, zobral tiež na zreteľ jednotlivé skutkové okolnosti prípadu a povahu uplatňovaného nároku, a zhodnotil predovšetkým možné dôsledky zastavenia konania z hľadiska právneho a faktického stavu vzťahov medzi účastníkmi a dopad na postavenie účastníkov, najmä odporcov, s prihliadnutím na mieru ohrozenia ich práv a právom chránených záujmov, pričom dospel k záveru, že odporca v 1. rade neuviedol a súd ani nezistil také dôvody, pre ktoré by nebolo možné konanie zastaviť. Za závažný dôvod, pre ktorý súd konanie v zmysle ust. § 96 ods. 2 O.s.p. nezastaví, treba totiž považovať len skutočnosti, ktoré vážnym spôsobom ovplyvnia právne postavenie alebo záujmy odporcov, čo sa v danom prípade nepreukázalo. Navrhovateľ sa v konaní domáhal voči odporcom zaplatenia sumy 248,04 eur, a to z titulu nezaplatených úhrad do fondu prevádzky, údržby a opráv a úhrady na plnenia. Zastavením konania pre späťvzatie tohto návrhu sa nijako právne postavenie odporcov nezmení, ani im nevznikne nijaká ujma, pretože nakoľko v návrhu uvádzaná suma vzhľadom na zastavenie konania nebude od odporcov na základe takéhoto rozhodnutia vymáhaná. Odporca nebude na svojich právach nijako dotknutý aj z dôvodu, že aj keď si do zápisnice spísanej na tunajšom súde na č. I. 66 uplatnil voči predsedovi navrhovateľa Ing. X. náhradu škody, tento jeho návrh bol zapísaný ako nový samostatný návrh vedený na tunajšom súde pod sp. zn. 7C/4/2014, o ktorom súd koná a rozhodne v tomto konaní, pričom v tomto konaní sa rieši aj právny a faktický stav vzťahov medzi účastníkmi a ich dopad na účastníkov. Z vyššie uvedených dôvodov súd konanie zastavil.

Odporca v 1. rade si uplatnil náhradu trov konania v paušálnej výške 35 eur. Odporca v 1. rade bol výzvou zo dňa 12.06.2013 vyzvaný, aby v prípade uplatnených trov konania tieto riadne špecifikoval a predložil súdu aj písomné dôkazy. Odporca v 1. rade v podaní zo dňa 17.09.2013 uviedol, že trovy konania v sume 35,- eur pozostávajú z dopravy na súdne pojednávanie, doručovanie a tlačenie písomností súvisiacich s predmetnou vecou. Takto urobenú špecifikáciu trov podľa názoru súdu nie je možné považovať za riadne vyčíslenie trov konania. Vznik uplatnených trov odporca v 1. rade nijako nepreukázal ani nezdokladoval. Nie je možné ustáliť v akej výške vznikli odporcovi v 1. rade náklady spojené s prepravou na pojednávanie (nie je zrejme ani akými prostriedkami cestoval na pojednávanie) rovnako nie je možné zistiť aká časť sumy 35 eur pripadá na doručovanie a tlačenie písomností, pretože odporca v 1. rade tieto náklady nijako nepreukázal. Vzhľadom na vyššie uvedené, preto o trovách konania súd rozhodol v zmysle § 146 ods.1 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie na Okresnom súde Prievidza do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.